

Sygn. akt VIII C 1337/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

18 maja 2016

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu w VIII. Wydziale Cywilnym

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agata Cieśla

Protokolant Aleksandra Klepacz

po rozpoznaniu na rozprawie 11 maja 2016 we W.

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko P4 Sp. z o.o. z siedzibą w W.

o wydanie

I. nakazuje stronie pozwanej P4 Sp. z o.o. z siedzibą w W. wydać powodowi P. M. fabrycznie nowy telefon A. iPhone 6 128 GB G. w oryginalnym opakowaniu z nowymi akcesoriami;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 100 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1337/15

UZASADNIENIE

Powód P. M. domagał się nakazania stronie pozwanej P4 sp. z o.o. z siedzibą w W. wydania przedmiotu sporu - fabrycznie nowego, pozbawionego wad, w oryginalnym opakowaniu i z nowymi akcesoriami telefonu marki A. iPhone 6 128 GB G. oraz zasądzenia od strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że 25 listopada 2014 w salonie (...) przedłużył umowę na świadczenie usług telekomunikacyjnych w P. wraz z zakupem nowego telefonu A. iPhone 6 128 GB, numer (...), o wartości 3.535 zł. Następnie, 14 maja 2015 w miejscu zakupu powód złożył przedmiotowe urządzenie, zawiadamiając o jego niezgodności z umową, powołując się na ustawę z 27 lipca 2002 o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. Kiedy 21 maja 2015 powód zgłosił się do salonu (...) po odbiór iPhone'a 6 na miejscu stwierdził, że telefon nie jest fabrycznie nowy, wskazywało na to brudne, otwarte pudełko, brak akcesoriów i zdziwienie sprzedawcy, że powinien wydać jakiś dokument potwierdzający, że telefon został wymieniony na fabrycznie nowy i że gwarancja producenta biegnie na nowo. Powód odmówił odebrania iPhone'a 6 o numerze (...), a mając dane telefonu, który chciano wydać jako nowy sprawdził, że jest on regenerowany i ma 180 dni gwarancji. Powód wysłał kolejne pismo reklamacyjne, w odpowiedzi na które strona pozwana poinformowała powoda, że powinien on skierować reklamację do serwisu. W tym stanie rzeczy, w ocenie powoda, powództwo jest niezbędne i celowe.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 23-27).

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że 14 maja 2015 powód złożył reklamację spornego urządzenia, domagając się usunięcia niezgodności poprzez wymianę towaru na nowy. Następnie 20 maja 2015 w raporcie wykonanym przez (...) dedykowany przez Producenta poinformowano powoda, że iPhone został naprawiony zgodnie z procedurami

firmy (...), lecz powód odmówił odebrania urządzenia. Strona pozwana przyznała fakt niezgodności towaru z umową, nie zaakceptowała jednak żądania jego wymiany na nowy. W ocenie strony pozwanej uprawnienie do żądania wymiany towaru na nowy nie zaktualizowało się, gdyż strona pozwana w sposób prawidłowy i niezwłocznie zrealizowała żądanie określone w pierwszej sekwencji przepisu art. 8 ust. 1 ustawy z 27 lipca 2002 o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie kodeksu cywilnego (Dz. 141, poz. 1176 z zm.), to jest nieodpłatnie naprawiła telefon. Oczywistym jest bowiem, że w przypadku gdy kupujący żąda wymiany towaru konsumpcyjnego, a dotknięty jest on jedynie niewielką, łatwą do usunięcia wadą, aktualizuje się przesłanka z art. 8 ust. 1 powołanej ustawy, która pozwala na zwolnienie się z obowiązku wykonania zgłoszonego żądania gdyby wymagało ono nadmiernych kosztów. Przy uwzględnieniu kryteriów z art. 8 ust. 1 zd. 2 decyzja o naprawie telefonu, zamiast jego wymiany, jest w pełni uzasadniona. W niniejszej sprawie zarówno niski stopień stwierdzonej niezgodności towaru z umową, jak też fakt, że wybór innego niż żądany przez kupującego sposób realizacji zgłoszenia reklamacyjnego, nie naraziłby go na żadne niedogodności, przemawiają za tym, że decyzja o podjęciu naprawy telefonu znajduje w pełni uzasadnienie w przepisach ustawowych. Skoro zatem strona pozwana dokonała nieodpłatnej i niezwłocznej naprawy telefonu komórkowego w następstwie pierwszej reklamacji powoda, to domaganie się wymiany telefonu nie znajduje uzasadnienia, a co najmniej jest przedwczesne, gdyż powód nie odebrał telefonu i nie sprawdził skuteczności jego naprawy. Strona pozwana dodała, że mając na względzie dobro klienta, by mógł on w pełni korzystać z uprawnień z gwarancji, dokonała naprawy zgodnie z procedurami firmy (...).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia:

25 listopada 2014 powód P. M., wraz z przedłużeniem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w P., zakupił od strony pozwanej P4 Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon marki A. iPhone 6 128 GB G. za cenę 3.535 zł. W chwili zawarcia umowy powód zapłacił 799 zł, reszta ceny płatna w ratach zgodnie z harmonogramem.

Powodowi wydany został iPhone 6 128 GB G. o numerze (...).

[okoliczności bezsporne

faktura VAT z 25.11.2014 k. 15]

Pismem z 14 maja 2015 powód zawiadomił stronę pozwaną o niezgodności nabytego telefonu z umową, wskazując ujawnioną wadę - przesunięcie przedniej kamery w lewo widoczne w postaci ciemnego półksiężyca oraz żądając wymiany towaru na nowy.

Wraz ze zgłoszeniem powód zwrócił przedmiotowy telefon.

[**dowody:**

pismo powoda z 14.05.2015 k. 12,

pokwitowanie oddania sprzętu k. 16]

Pismem z 21 maja 2015 strona pozwana poinformowała powoda o wymianie telefonu na urządzenie A. iPhone 6 o numerze (...).

Tego samego dnia w salonie (...) powód odmówił odbioru tego urządzenia, stwierdzając, iż nie jest ono fabrycznie nowe, na co wskazywało brudne, otwarte pudełko oraz brak akcesoriów. Po sprawdzeniu numeru (...) urządzenia okazało się, że jest to telefon regenerowany z gwarancją 180 dni.

Pismem z 02 czerwca 2015 powód ponowił żądanie wymiany telefonu na fabrycznie nowy. Strona pozwana odmówiła spełnienia żądania powoda.

[**dowody:**

pismo strony pozwanej z 24.06.2015 k. 9;

pismo powoda z 02.06.2015 k. 10-11,

notatka pracownika salonu (...) z 21.05.2015 k. 13,

pismo strony pozwanej z 21.05.2015 k. 14,

wydruk strony internetowej k. 17,

raport usługi k. 45,

przesłuchanie powoda – protokół elektroniczny z 11 maja 2016]

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszym postępowaniu bezspornym było, że w nabytym przez powoda telefonie marki A. iPhone 6 128 GB G. ujawniła się wada - przesunięcie przedniej kamery w lewo widoczne w postaci ciemnego półksiężyca, którą powód zgłosił stronie pozwanej 14 maja 2015, zawiadamiając o niezgodności nabytego telefonu z umową oraz żądając wymiany towaru na nowy.

Strona pozwana przyznała fakt niezgodności towaru z umową, jednak w ocenie strony pozwanej uprawnienie do żądania wymiany towaru na nowy nie zaktualizowało się, gdyż strona pozwana w sposób prawidłowy i niezwłocznie zrealizowała żądanie określone w pierwszej sekwencji przepisu art. 8 ust. 1 ustawy z 27 lipca 2002 o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie kodeksu cywilnego, to jest nieodpłatnie naprawiła telefon.

Jak wynika z niespornego stanu faktycznego, ustalonego w sprawie na podstawie przedłożonych przez strony dowodów z dokumentów, których wiarygodności ani rzetelności żadna ze stron nie kwestionowała, oraz w oparciu o dowód z przesłuchania powoda, strona pozwana, w odpowiedzi na żądanie powoda wymiany niezgodnego z umową towaru na nowy, zaoferowała powodowi inny telefon marki A. iPhone 6 o numerze (...), który nie był urządzeniem fabrycznie nowym, na co wskazywało brudne, otwarte pudełko oraz brak akcesoriów, a po sprawdzeniu numeru (...) tego urządzenia okazało się, że jest to telefon regenerowany z gwarancją 180 dni. Niesporne jest, że powód odmówił odbioru zaoferowanego przez stronę pozwaną urządzenia, ponawiając żądanie wymiany telefonu na nowy, którego to żądania strona pozwana nie spełniła.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż do zawartej przez strony umowy, z uwagi na datę jej zawarcia (25 listopada 2014), zastosowanie znajdują przepisy ustawy z 27 lipca 2002 o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. nr 141, poz. 1176 z późn. zm.), którą stosuje się do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny) – art. 1 ust. 1 powołanej ustawy.

W myśl regulacji zawartej w art. 8 ust. 1 powołanej ustawy, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia. Dalej, zgodnie z ust. 4, jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia.

Jak wynika z powołanych przepisów ustawodawca przyjął sekwencyjność realizacji uprawnień: sekwencja pierwsza, to żądanie naprawy lub wymiany; dopiero w razie niezaspokojenia z określonych przyczyn tych żądań w odpowiednim czasie wchodzi w grę sekwencja druga, czyli żądanie obniżenia ceny albo odstąpienie od umowy. Jak wynika z uzasadnienia do rządowego projektu ustawy (druk sejmowy 465, LexPolonica wersja elektroniczna) w sekwencji pierwszej chodzi o usunięcie niezgodności towaru z umową, która pozostaje nienaruszona, zaś w sekwencji drugiej - o zmianę treści umowy albo jej zniweczenie.

Zatem w razie wystąpienia przedmiotowej niezgodności może być realizowane podstawowe uprawnienie nabywcy do żądania doprowadzenia towaru do stanu zgodności z umową poprzez skorzystanie przez niego z ustawowych środków temu służących i w braku stosownego ograniczenia wynikającego z postanowień ustawy.

Doprowadzenie towaru do stanu zgodnego z umową w pierwszej kolejności powinno zostać zrealizowane przez sprzedawcę w wykonaniu żądania nabywcy nieodpłatnej naprawy lub wymiany towaru na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów.

Powołana regulacja, stanowiąc o możliwości żądania przez kupującego, ogranicza jednocześnie jego zakres w pierwszej kolejności do naprawy towaru albo do wymiany na nowy. Wybór określonego uprawnienia należy do kupującego, samo zaś uprawnienie do żądania stosownego zachowania sprzedawcy ma charakter prawokształtujący [Tak np. E. Ł., Prawo umów konsumenckich, W. 2002, s. 401; W. K. (w:) J. R. (red.), System prawa prywatnego. Zobowiązania - część szczegółowa, W. 2001, s. 102.]. Wykonanie uprawnienia przez kupującego, tj. złożenie sprzedawcy stosownego oświadczenia, kreuje po stronie tego ostatniego obowiązek zadośćuczynienia (zgłoszone przez kupującego żądanie stanowi źródło zobowiązania sprzedawcy), który może być realizowany także na drodze sądowej.

Sprzedawca może zwolnić się z obowiązku wykonania zgłoszonego żądania tylko w przypadkach ustawą przewidzianych i spoczywa na nim ciężar dowodu wykazania przesłanek usprawiedliwiających odmowę. Wybór uprawnienia należy zatem do kupującego i zgodnie z treścią powołanego artykułu ma charakter rozłączny, tj. zgłoszenie jednego żądania wyklucza jednocześnie możliwość dochodzenia wykonania drugiego. Natomiast w razie niezaspokojenia roszczenia nabywcy oznaczonego w żądaniu z powodu niemożliwości bądź nadmiernych trudności, pozostaje mu skorzystanie z drugiego uprawnienia (chyba że jest ono niemożliwe [Przesłanka nadmiernych kosztów jest związana bowiem z osobą sprzedawcy, zatem nie ma wpływu na decyzję kupującego.]), którego niezadośćuczynienie dopiero otwiera możliwość wykonania kolejnych, tj. oznaczonych w art. 8 ust. 4 ustawy.

Kupujący nie będzie mógł zatem zasadnie żądać wykonania uprawnień przewidzianych w art. 8 ust. 1 zdanie pierwsze, w razie wystąpienia przesłanek negatywnych w postaci niemożliwości albo nadmiernych kosztów wykonania naprawy bądź wymiany. Na wymienione przesłanki jako okoliczności zwalniające z obowiązku wykonania zgłoszonego żądania może powoływać się sprzedawca, na którym też ciąży obowiązek ich wykazania. Jednocześnie ustawa wskazuje na okoliczności, które należy brać pod uwagę przy ocenie nadmierności kosztów, zaliczając do nich wartość towaru zgodnego z umową, rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia.

Sprzedawca nie może więc powołać się na jakiegokolwiek koszty, nawet wysokie, jeśli nie będą one mieściły się w kategorii kosztów nadmiernych. Granicą zasadności żądania kupującego jest nadmierność kosztów, które będzie musiał ponieść sprzedawca w celu jego zaspokojenia. Z powyższego wynika, że dla zwolnienia się z obowiązku przez sprzedawcę nie będzie wystarczające powołanie się na konieczność poniesienia kosztów w ogóle, nawet wtedy, gdy będą one wysokie bądź też wyższe od kosztów innego środka. To bowiem do kupującego należy wybór świadczenia sprzedawcy z tytułu niezgodności towaru z umową, usprawiedliwieniem zaś dla odmowy mogą być tylko takie koszty, które zostaną uznane za nadmierne, tj. pozostające w takiej dysproporcji do alternatywnych, że interes nabywcy zostanie uznany za niegodny ochrony w tym zakresie. Przy ocenie nadmierności kosztów ustawa nakazuje uwzględnić wartość towaru zgodnego z umową, tj. wartość przedmiotu świadczenia sprzedawcy, którą by miał, gdyby nie był niezgodny z umową. Powołane kryterium nie odwołuje się do ceny towaru zgodnego z umową, ale do jego wartości, którą należy ustalić na podstawie wartości towarów tego samego rodzaju (w przypadku zastępowalnych) bądź poprzez

oszacowanie tych brakujących cech towaru, których brak stanowi o jego niezgodności z umową i z uwzględnieniem istniejącego stanu rzeczy określenie szukanej wartości.

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy, wskazać należy, iż bezsporne jest, iż powód – kupujący dokonał wyboru żądania i zgłosił je sprzedawcy, żądając wymiany urządzenia na nowe. W myśl powołanej regulacji, w takiej sytuacji strona pozwana – sprzedawca, może zwolnić się od wykonania żądania zgłoszonego przez kupującego tylko w przewidzianych przypadkach i tylko pod warunkiem wykazania przesłanek, które uzasadnią jego stanowisko. Musi więc wykazać, iż wymiana jest niemożliwa lub wymaga nadmiernych kosztów, z uwzględnieniem zasad oceny wskazanych powyżej.

Strona pozwana w żaden sposób nie wykazała, aby zgłoszone przez powoda żądanie wymiany telefonu na nowy było niemożliwe lub wymagało nadmiernych kosztów. W postępowaniu reklamacyjnym nie wskazywała nawet na istnienie powyższych okoliczności, zaś w toku procesu nie wykazała inicjatywy dowodowej w tym zakresie, mimo, iż ciążył na niej obowiązek wykazania tych okoliczności. Poza sporem jest natomiast, iż strona pozwana nie uczyniła zadość żądaniu powoda i nie wymieniła wadliwego urządzenia na nowe, przyznając jednocześnie fakt niezgodności towaru z umową. Nie sposób bowiem uznać, iż zaoferowanie powodowi innego telefonu, po regeneracji z gwarancją 180 dni, czyni zadość obowiązkowi wymiany towaru na nowy. Dodać w tym miejscu należy, wbrew zawartemu w odpowiedzi na pozew twierdzeniu strony pozwanej – iż strona pozwana nie dokonała naprawy telefonu zakupionego przez powoda, bowiem zaoferowane powodowi urządzenie nie było tym samym, które zwrócił stronie pozwanej, a innym telefonem, o odmiennym numerze (...). Tym samym błędnie strona pozwana wskazuje, iż nieodpłatnie naprawiła telefon.

W tym stanie faktycznym i prawnym, żądanie powoda zasługiwało na uwzględnienie, co znalazło swój wyraz w punkcie I. sentencji wyroku.

W tym miejscu nadmienić można, iż sformułowane przez powoda na rozprawie 11 maja 2016 żądanie wydania najnowszego modelu iPhone 6S 128 GB lub zwrotu wartości sklepowej takiego modelu (k. 58) nie mogło zostać uwzględnione ze względu na zakaz przedmiotowej zmiany powództwa w postępowaniu uproszczonym wyrażony w art. 505⁴ § 1 k.p.c. Zakaz przedmiotowej zmiany powództwa jest bowiem zakazem bezwzględny, co oznacza, że dotyczy zarówno zmiany żądania, jak i zmiany podstawy faktycznej żądania zgłoszonego w pozwie. W konsekwencji należy też przyjąć, że czynność procesowa powoda zmierzająca do przedmiotowej zmiany powództwa jest bezskuteczna nawet wtedy, gdy nowe żądanie nadaje się również do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym. Ze względu na istotę postępowania uproszczonego nie ma też żadnych podstaw do przekazywania „zmienionego” powództwa do rozpoznania w innej, oddzielnej sprawie (patrz komentarz do art. 505⁴ § 1 k.p.c. SSN Jacek Gudowski, (...)).

Orzeczenie o kosztach procesu, zawarte w punkcie II. sentencji wyroku, Sąd oparł na zasadzie wyrażonej w art. 98 k.p.c., który stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu) i zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 100 zł tytułem kosztów procesu (poniesionej opłaty sądowej od pozwu).